

Martin Holm er første og sidste mand, der står i spotlyset på scenen. Derfor er det så vigtigt, at han er god i rollen som konferencier. Og det er han! Han mestrer de groteske ansigtsudtryk, den tydelige tyske accent og klovnerierne til perfektion. Og får vist en helt anden side af sit talent i slutningen af forestillingen. Foto: John Randeris

Pervers klovner viser festen og forfaldet

Vinterspil: Der er ingen grund til at rynke på næsen af amatørteater, når skuespil, sang og dans bliver opført så velgennemført som i 7-kantens Cabaret. Især Martin Holm og Danielle Karlson viser sig som talenter på scenen.

Af Benny Baagø
beb@jv.dk

ANMELDELSE

Musical
Cabaret

★★★★★

ESBJERG/VARDE: Martin Holm er den eneste i rampelyset, da stykket Cabaret begynder. På sin vis ligegyldigt, for han havde stjålet det alligevel.

Med en klovneagtig makeup i ansigtet - hvid hud, røde kinder, læbestift og tydelige øjebryn - begynder han på en af de mest kendte sange fra Cabaret, Willkommen. Han inviterer os ind i natklubben Kit Kat Club i Berlin 1931. Han introducerer os til en verden med frisind, farverigdom og forførelse.

- Hæng Deres bekymringer i garderoben, beordrer han.

De to spor

Cabaret er en meget særlig musical med to spor.

Det ene spor er historien om Cliff Bradshaw, der kommer fra England til

Berlin, hvor han får et nært forhold til natklubsangerinden Sally Bowles. I dette spor er også et subplot om den jødiske frugthandler Herr Schultz, spillet af Ole Gudmundsen, der bliver forelsket i Fräulein Schneider, spillet af Else Lehmann.

I det andet spor er vi i Kit Kat Club. Sangene her fungerer som en slags kommentar til, hvad vi ser i den fortløbende historie. Åbningssangen viser tydeligt, hvilken forførelse der ligger i byens natklubber, og en sang om penge fungerer som en kommentar til, hvordan skuespillets hovedpersoner lader sig købe.

Derfor er konferencieren så vigtig. Han leder os gennem forestillingen, han synger med i en stor del af sangene i Kit Kat Club, han er forestillingens klovner, og han er både første og sidste mand i spotlyset.

7-kanten har fundet den rigtige i Martin Holm. I den første del af showet dyrker han rollen som pervers klovner, særligt i sangen Two Ladies. Senere i stykket kommer der en større alvor, og i stykkets slutning får han vist en anden side af den for så forskellige konferencier. Han mestrer der-

med at vise både festen og forfaldet.

En anden vigtig figur er Sally Bowles, der forener de to verdener. Hun synger både i natklubben, ligesom hun sammen med Cliff Bradshaw, spillet af Klaus Delf, er hovedpersonen i den fortløbende historie også. Sally Bowles bliver spillet af Danielle Karlson, der også imponerer i denne sin første hovedrolle.

To forskellige versioner

Cabaret har været opført som musical siden 1966, men den er formentlig mest kendt for filmversionen med Liza Minelli fra 1972. De to versioner har ikke helt samme historie.

En forskel mellem filmen og musicalen er, at der er sang i begge spor i musicalen. I filmen er der kun én sang, der bliver sunget i filmens fortløbende historie, og der er derfor et meget klart skel mellem de to spor.

I musicalversionen er skellet meget mindre. Her er der sange i begge spor, og konferencieren og natklubbepigerne får viklet sig ind i den fortløbende historie flere gange.

Personligt synes jeg grebet med at forvise musicalens sange til Cabaret-

FAKTA

Cabaret

■ Cabaret bliver opført i Teatersalen i Musikhuset Esbjerg

■ Løssalgsprisen er 275 kroner.

■ Billetter kan købes på mhe.dk. Det er også muligt at reservere billetter ved at ringe på 7610 9010

■ Cabaret opføres hver dag klokken 20.00 frem til 7. februar.

■ Søndag den 8. februar er der en forestilling klokken 15.00.

■ Instruktør er Peter Secher Schmidt, der har instrueret alle tre forestillinger for 7-kanten.

sporet på mange måder fungerer bedre end musicalens mærkværdige præmis om, at en udlejer kan bryde ud i en sang om sit liv, mens hun forhandler prisen på et værelse. I hovedreglen er det også numrene i Kit Kat Club, der fungerer bedst.

Cabaret er det tredje vinterspil, siden 7-kanten for to år siden for første gang forsøgte sig. Dengang var det med Fame. Skuespillerne og sangerne gjorde det godt, men historiemæssigt var Fame en tynd kop te.

Så er der straks flere kalorier i Cabaret, der bag den farvestrålende overflade er en historie om forfald og at underlægge sig frygten - i det her tilfælde for den gryende nazisme.

Det stiller også flere krav til skuespillerne, og derfor er jeg også meget mere imponeret over denne forestilling, end jeg var over Fame.

Når man som publikum rejser sig fra sit sæde, er Berlin ikke mere et sted med frisind og farverigdom. Og forførelsen er af en helt anden farlig karakter.

Det lykkedes ikke at hænge bekymringerne i garderoben. Men det lykkedes at lave en forbilledlig forestilling.